

Berceste

MEHMET PEKTAŞ

ŞİİRLER

GÜNDÜZ KİTABEVİ YAYINLARI

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

Allah adın zikr idelüm evvelâ,
Vâcib oldur cümle işde her kula.

Süleyman Çelebi (Mevlid'den)

Mehmet Pektaş

berceste

-şiirler-

editör :
Ali GÜNDÜZ
GSM: 0532 692 79 01

kapak resmi:
xxxxxxx

baskı:
xxxxxxx

birinci basım:
eylül-2007

ISBN:
xxxxxxx

Şair İrtibat:
mehmet.pektas@myynet.com
05384600600

Bu kitabın tüm hakları ve mesuliyeti
Mehmet PEKTAŞ'a aittir.

GÜNDÜZ KİTABEVİ
Vatan cad. Demet 7.Sokak no 7/b
Yenimahalle / ANKARA
Tel : 0312 3465457

Cebeci Dörtüol - Merkez:
Hamamönü, Çifteler Sk. 7/A
(Stad-Doğumevi arası)
Altındağ / Ankara
Tel: 0312 3630994

Kızılay şubesi:
Zafer Çarşısı yanı
Adil Han kitapçılar çarşısı no 41
ÇANKAYA-ANKARA

Web Adresi:
www.gunduzkitabevi.com.tr
gunduzkitabevi@gmail.com

İÇİNDEKİLER

<i>İLK SÖZ</i>	4
<i>AHESTE</i>	6
Davet	6
Mesafeler Ötesi	7
Huzura Hasret	9
Birkaç Söz Birkaç Hareket.....	11
Beklenti	11
Ve Sonra.....	12
Kayıplar.....	14
Senden Sonra	16
Senin Güllerin	17
Öylesine Efkarlı	18
<i>SESLER</i>	20
Labirent	20
Zaman	21
Hayal Peşinde.....	23
Arayış.....	25
Yolların sonu.....	27
Sabaha Karşı	29
Aynaların Söylediği	31
Sevgiden Büyük.....	32
Alış Veriş	32
<i>İPTAL ÇİZGİLERİ</i>	33
Kayıp Zaman.....	33
Tutuklu.....	34
Gece Yazgısı	36

Şimdi	38
Yalnızlığımın Adresi	40
Duvarların Ardı	40
Gece Yarısı	40
Karanlık Duygular	41
Düşle Gerçek Arasında	43
İFADE	45
Ötenin Özlemi	45
Siz Görmüyorsunuz	46
Sana Doğru	48
Mantık Tuzağı	48
Ellerim	49
Terkedilmiş Kimlik	50
Arta kalan	51
Siluet	51
Takip	52
Kesit	52
Yakın Işıkları	53
Savaş	54
Yalnızlığa Sürgün	55
Nihayetinde	56
VESAİRE	58
Gidiyorum	58
Adına İntihar Dediler	59
Çok Uzakta Bir Filistin	61
Bıkmadan Seni Bekliyor	62
Aşk Ölürcesine	64
Sen Varsın	66
Hoşça Kal	67
Çağrı I-II-III-IV	69
Gazel (Lisan Üzreyim)	74

İLK SÖZ

Berceste “sağlam ve latif”, “seçme” gibi anlamlara gelmekle beraber edebiyatta “Zahmetsizce hatıra geliveren, fakat yüksek bir mana taşıyan mısra” (Devellioğlu) anlamında kullanılmaktadır.

Berceste, daha önce çeşitli dergilerde yayınlanmış şiirlerimizi bir araya getirerek yayınlamaya karar verdiğimiz ilk eserimizdir. Fakat okuyucu karşısına ilk defa çıkıyor olmanın tedirginliği ve titizliği bizi daha önce yayınlanmış şiirlerimizi de ciddi bir elemeye tabi tutmaya sevk etti. Sonuçta bu şiirlerden bazılarını “erken atılmış adımlar” olarak değerlendirerek Berceste’ye almadık.

Kitabımızın hacmini sınırlı tutuşumuzun bir sebebi de XVIII. yy divan şairlerinden Koca Ragıp Paşa’nın yine bir mısra-ı bercestesi ile ifadesini bulan “Eğer maksud eserse mısra-ı berceste kâfidir” anlayışıdır.

Çok zaman tartışma konusu olsa da toplumla şiir alakasını en derin şekilde sürdürür. Bilindiği gibi insanlık geçen yüzyılda iki büyük dünya savaşı yaşadı. Dünya savaşlarını uzun bir soğuk savaş dönemi takip etti. Bu süreç siyasi dengelerle beraber insanlığın hassasiyetlerini de etkiledi. Buna bağlı olarak şiir ekseninden kaymış ve bir bunalıma girmiştir. Yenilik adına yapılanlar bu bunalım sürecini uzatarak günümüze kadar

getirmiştir. Popüler kültürün de etkisiyle şiir şuurdan uzaklaşmış, şair ve şiir kavramları alabildiğine genişlemiştir. Alt alta yazılan her mısra şiir olarak adlandırılmakta bunları yazarlar ise şair olarak kabul görmektedirler. Ve şiir önemli ölçüde itibar kaybetmiş, toplumun gündeminden uzaklaşmıştır. Bu noktada kitabımız hâlâ edebiyatın anlamına uygun bir şekilde yaşanması ve yaşatılması gerektiğini adına bir tepkidir. Bu küçük eserimizle popüler kültüre, edebiyatın yerini alan edebiyatsızlığa baş kaldırıyoruz. Edebiyatın tekrar toplumun gündemine gelerek kaybettiği itibarı kazanmasını istiyoruz.

Berceste çok yoğun bir gayretin ve tam anlamıyla büyük bir özverinin ürünü olmakla beraber ortaya çıkışının hiçbir aşamasında maddi bir kaygı güdülmemiştir. Bu anlayışımızın ve toplumsal duyarlılığımızın bir göstergesi olarak kitaptan elde edilecek tüm kârı Şehit Aileleri Derneği'ne bırakıyoruz.

Son olarak Berceste'nin ortaya çıkışında bizlerden desteğini esirgemeyen herkese sonsuz teşekkürlerimizi sunuyoruz.

Yardımlarınız için Şehit Aileleri Derneği hesap numaraları:

YTL

Ziraat Bankası, Rami / İSTANBUL Şubesi

Hesap numarası : 5696092 – 5001

EURO

Hesap numarası : 5696092 - 5002

aheste

-AHESTE-

Davet

Düşündüğünden çok daha öte bir yer,
“Gel” diyor durmadan “Haydi gel..”
Kendimi bırakmam yeter,
Çekiyor durmadan çekiyor bir el.

Mesafeler Ötesi

Uzakların yolcusuyum başım boş,
Ayaklarım birbirine dolaşıyor ikide bir.
Bedenim dursun koş ruhum koş;
Adımların değmediği yer senindir!

Değişmez sokaklar hep peş peşe;
Yürümeyle tükenecek değil...
Adres sorulur mu benim gibi serkeşe;
Bütün nesnelere gözümde aynı şekil!

Çekilmiş kaldırımlardan insanlar;
Canlı arıyor gözlerim her yerde.
Yüzümde yarım kalmış suçumun izi var;
Gözlerimde görünmez perde.

Gölgeler bir düzen içinde,
Geçtiğim yerler hep tanıdık.
Heyecanla döndüğüm her köşede,
Aklım şaşırmaaya alışık.

Yürü der bir ses, bir başkası dur,
Bocalasam da yalnızlık çekmem,
Nereye gitsem gelip beni bulur;
Tek yoldaşım vefakâr gölgem!

Huzura Hasret

Sisler çökmüş uykularıma, huzur benden azade,
Bir kaçış başlıyor gündüzlerden geceye doğru.
Şimdi bir parça sükûn aradığım her yerde;
Karanlık yırtıyor, umudun ve gözün nurunu!

Yürümeye mecalim yok takatler usandı...
Her kemiğime bir bıçak dayandı...
Acılar yoldaş, beden yalnızlığa muhtaç;
Sancılar, kâbuslar gece yarısı iktidarına taç!

Durulmuyor düşüncelerimde sular,
Çamur kaplıyor hisleri; uykular kire, lekeye dar.
Saat bile kin besliyor bütün iyi niyetlerime;
Zaman çektiirdiđi cefadan bahtiyar...

Pencereler bir korkunun habercisi hep,
Arıyorum ama yok bu hâlete bir küçük sebep.
Rüzgârlar estikçe derinden derine,
Perdeler titiyor, sokuluyor birbirine..

Birkaç Söz Birkaç Hareket

Hazanın son durağı gözlerin,
Muhatabını darmadağın ediyor her gece.
Uzarlarda bir silik suret bir parça hasret senin,
Yanakların niye ısladığını anlıyor böylece.

Beklenti

Faydası yok inkârın kabûl ikliminde,
İlmek ilmek çözülür muammâlar sabır deminde,
Laleler kıskanmalı düşüncelerimdeki esrarı;
Sükûnun anlatmalı bana, sözlerin anlatamadıklarını.

Ve Sonra..

Kurulmuş bir düzen gönül paydasında,
Karmakarışık bütün duygular..
Yüreğimin tam ortasında,
Bir adın var.

Takıldım peşine garip hayallerin,
Gerçekler beni kıskandı durdu..
Uçsuz bucaksız bir kin,
Sonum oldu.

Tutsaydın ya ellerimden sıkı sıkı,
Sıcaklığın kalsaydı senden tek.
İçimde inceden bir sızı,
Derdim beklemek..

Kanatlanmasın mı kuşlar bundan böyle,
Bomboş mu kalsın koca gökyüzü?
Önce bulutları dinle;
Sonra da yürü.

Sadece gölgem kalsın yanımda,
Yalnızlığa ihtiyacım var..
Kör bir ışık sağımda;
Solumda bir duvar.

Aydınlık yakışır bakışlarımın boşluğuna,
Anlamsızlık çekilmeli yüzümden.
Gönül bir tatlı sarhoşlukta,
İmreniyor ten.

Kayıplar

Yersiz bir korku hükmediyor düşüncelerime,
Ellerimi uzatıyorum çaresizliklere doğru..
Bir garip tebessümle baktığım her yerde,
Bozuluyor yapmacık mutluluk oyunu!

Aşmak peşindeyim adını koyamadığım engelleri,
Ne yapsam bedenime sığmıyor ruhum..
Yanıma alarak bütün hayalleri,
Son noktada yalnızlığa kaçıyorum.

Mânâ kalmıyor renklerde bana dair,
Siyahla beyaz aynı değerde.
Özlemlerim imkânsızlığa esir,
Hayal kırıklıkları geçtiğim her yerde.

Bulutlardan sürgün yere düşen her damla,
Suçlarını kendileri de bilmiyorlar...
Ödediğim bunca bedel bir yanda;
Şaşıyorum, kaybettiklerim çoğalıyorlar.

Senden Sonra

İşte burada ölümüne susamış bir adam,
Her şeyiyle unutulmayı bekliyor.
Son arzusu sorulmamış ne fark eder,
Ruhum çıkmak için bedenimi zorluyor..

“İmdat”lara sığınmak boşuna,
Bitti artık son sahneydi, çoktan oynandı.
Yüzümü çirkinleştiren kirli ayna,
Gösterdiği her şeye yabancılaştı..

Kaçıp kurtulmaktı beklenen,
Teslimiyet içimde “fırar” neymiş ki,
Gün ışığına hasret bu son demde,
Kucak açmış toprak, istiyor beni.

Senin Güllerin

Gül yetiştir bana, güller yetiştir,
Nazik olsun, kendi ellerinle,
Gül yetiştir bana, güller yetiştir,
Kırmızı olsun ama en çok da pembe..

Gül yetiştir bana, güller yetiştir,
Önce dik, sonra da sula bir bir.
Çok uzaklardan renkler bul getir,
Kırmızı olsun ama en çok da pembe..

Gül yetiştir bana güller yetiştir,
Beni en iyi çiçekler bilir.
Belki birkaç beyaz da olabilir,
Kırmızı olsun ama en çok da pembe..

Gül yetiştir bana, güller yetiştir,
Kırmızı olsun ama en çok da pembe..

Öylesine Efkârlı..

Ellerini görüyorum beyaz bembeyaz,
Ağrılarım diniyor, dağılıyor kirli bulutlar..
Derken her yeri kasıp kavuran bir ayaz;
Ve üzerime atılmış yalnızlıklar..

Gözlerinde yabancıysı olduğum bir renk,
Mavi desem mavi değil, belki yeşil..
Bakışlarında yalnız bana dair bir ahenk;
Yaşlarla çizilmiş mahrem bir şekil..

Dudağında unutulmuş bir efsane sonsuzluğu,
Belli belirsiz titreyişler acı bir yudum.
Susuzluğun çölde kalmış bir ucu,
Yanımda denizleri kurutan bir avuç kum.

Artık sen, karanlığın beyaz tarafı,
Unutamamalar, silip atamamalar..
Temiz yüzlerin gizli günahı, boynumda vebalin
Kanatlarım kırılıp düştüğüm yere kadar..

sesler

-SESLER-

Labirent

Güneş neredeyse battı batacak,
Kulaklarım hâlâ beni çağıran o seste..
Tek yer kalmadı sığımlı olacak,
Ruhum içinden çıkılmaz labirentte..

Zaman

Kimsesiz vakitlerin sonsuz boşluğunda,
Hesap sormaya kalktım ortağı olduğun dakikalarımından.
Şikâyete hakkı olmayan hırçın rüzgârlar gibi,
Çek git hayatımın sana dair dört bir yanından.

Yağmur yerine gözyaşı akıtıyor oy dertli bulutlarım!
Mevsimini şaşırılmış, ayını şaşırılmış.
Kaldırımlara serilip ayaklarına kapınmış yaşlarım,
Kendini birkaç güne kaptırılmış.

Saniyeler çiğniyor varlığımı acımasızca,
Ben yok oluyorum; sense yüceliyorsun.
Bir tebessüm var ki dudaklarında;
Neyi ima ettiğini sen de bilmiyorsun.

Rakamları birbirine girmiş takvimlerin,
Boynu bükük dokunsan ağlayacak.
Zaman işleyince her yerine sensizliğin,
O yıllar senin de boğazını sıkacak.

Yaba Yıl:25 S:27, Mart-Nisan 2004,
Duygu Seli, Yıl: 4 S: 17, Ekim-2003
Gezgin, Yıl:3 S:12 Mayıs-Haziran 2006

Hayal Peşinde..

Yollara düşmek istiyorum kör topal;
Sana hasretliğim perişan olsun.
Ne olur hayal de olsa yanımda kal,
Bütün gerçekler, düşünmeyi bilmeyenlerin olsun.

Saçlarının telini buluvermek ne güzel,
Bir aralık gözlerimi kapatınca.
Ben sana hazırım haydi geleceksen şimdi gel!
Vuslat bitecek gözlerimi açınca...

Dudakların var ya, hani suskunluğu cümleler kuran!
Dokunmaya gerek yok görürsem yeter...
Uzağım maddeden işte şu an;
Şimdi zihnimde hayal hüküm sürer.

Zalim bir hüznün saatindeyim,
Takvimler halimden ne anlasın?
Ey beni avutan garip hayallerim!
Tutun tutun ellerimden gerçeklere bırakmayın...

Arayış

Yağmurlar yağıyor ürkek ürkek,
Seni arıyorum yoksun!
Ne kadar tatlı geliyor şimdi ölmek...
Ama sen ecele hasret yaşatıyorsun.

Çıkış yolu kalmıyor inadına,
Damlalar romantikliğini çoktan kaybetmiş...
Sığınabileceğim tek bir yer varsa,
Dünya gözüme dar ölüm geniş.

Sesler duyuyorum yumuřak, anlamsız;
Aklım çok farklı yerlerde.
Bedenim kadar ruhum da yalnız,
Bulamıyorum insanlar nerede?

Kaldırımlarda çamurun hükmü var;
Renkler gittikçe donuklaşıyor.
Sürekli hatırlamak istediđim anlar,
Ne yapsam benden uzaklaşıyor.

Yolların sonu..

Cehennemlere çıkıyor yollarımın sonu,
Günahkâr ellerim teslimiyet içinde..
Gönül pazarında benim kârım “ah” oldu,
Varım yoğum sonsuzluk peşinde.

Baştanbaşa kirlendi bütün vücudum,
Kirler içinde seçilmez oldum.
Yıllarca şurda burda arayıp;
Yine başladığım yerde yalnızlığı buldum.

Gözlerimi kapladı yasak görüntüler,
Beni ateşin ta içine sürüklediler.
İşte şu karşımdaki kıpkızıl ülke;
Benim gidip gidebileceğim son yer.

Beynimi kapladı birçok çirkin düşünce,
Sardı bütün benliğimi simsiyah bir pençe,
Ayaklarım kaydı dipsiz bir kuyuya,
Yakılacakların içinde ben yanmalıyım, ben önce.

Sabaha Karşı..

Hep böyle gelecek misiniz üstüme duvarlar,
Derdiniz ne, ne istiyorsunuz benden?
Yalnız bir avuç tuz buz olmuş hayalim var;
Bir de taşımaya bile zorlandığım beden..

Gücümün yettiği altı üstü birkaç adım,
Her tarafım kırık dökük, canım acıyor..
Bir fiskeyle yıkıldı koca koca dağlarım,
Küçücük bedenim daha fazla dayanamıyor.

Gitmeye kalksam bir adım ötesi bile uzak,
Depremleri beklemeden göçüp gittim.
Bana sunarlar gül içinde tuzak,
Silindi sular üstünde ismim.

Küçüldüm, karıncalara denk oldum,
Her ayak beni ezmeye yeltendi.
Nihayet sığınak diye bulutları buldum;
Zamansız yağın yağmurlar benden bilindi..

Ellerim kirlendi işlemediğim suçlarla,
Tutup kendi içime hapsedtiler beni.
Üzerime gelen hırçın bakışlarla
Geleceğim önümden kaybolup gitti.

Aynaların Söylediği

Karmakarışık duyguların,
İpe sapa gelmez adamıyım.
İçine düştüğüm bir bataklık,
Tertemiz düşlerin kirliliğini yapıyorum.

Bakışlarım bir şey ifade etmez,
Gözlerim yüzümde gereksiz ayrıntı.
Yıllardır yakama yapıştı beni terk etmez,
Senden hatıra bu amansız saplantı.

Kanıma susamış aynalar,
Yalancı suretlerin uğrak yeri.
Karamsarlığımın yankısı bu mısralar,
Baştan sona yalnızlığımın eseri.

Sevgiden Büyük

Zamanlı zamansız bu hatırlayışlar,
Yıllar öncesinden getirdiđim yük.
'Yeter artık vazgeç' diyorlar,
Oysa bu duygu sevgiden çok daha büyük.

Alış Veriş

Duydukların hep yalvarıp yakarmadır;
Elimden bu geliyor bunu yapıyorum..
Acı, hüsrân, gözyaşı benim malımdır;
Bunları alıp, bunları satıyorum.

iptal çizgileri

-İPTAL ÇİZGİLERİ-

Kayıp Zaman

Yaşadığım anlar hep ödünç alınmış,
Adı konulmamış bir kavramdan.
Son adımın ötesinde çıkış,
Kurtuluşa az kaldığı yalan..

Tutuklu

Bir hayal uğruna erir hakikatler,
Pişman olur her seher bülbüller.
Arayışların son bulduğu yerde;
Bir kırık tebessüm hepsinden beter!

Ellerimden kayar gider yıldızlar,
Karamsarlığım gece, semaya sızar,
Sen bak dur gündüzün hatırına;
Her gecede benim saltanatım var!

Solacak bir gün her kabahate bahanem çiçekler;
Geleceğe sevdalı ölüp gidecekler.
Ben dikenlerin sorumlusu;
Hükmümü güller verecekler!

Dudaklarında saniye saniye,
Toprağın sıcaklığı çekecek kendine.
Son bir damla gözlerimden,
Senin duygun benim ifadem diye!

Gece Yazgısı

Yorgun düşüyor bütün geceler göz kapaklarımda,
Değerini buluyor yaşlarım yıldızların parıltısında.
Bana biraz düş lazım biraz da kâbus;
Tezatlar arasında beklemeliyim sus pus!

Zor geliyor tahammül, zor geliyor kahır!
Sabaha karşı elimde kızıl bir kir kalır;
Benliğimden beklediğim yalnız ve yalnız
bir damla sabır...

Yumak yumak çözülr düşünceler,
Araya saçmalamalar girer,
Ve karışır geceyle gündüz her seher...

Cezası olur yorgunluk geceyi takibin;
Sonaçlar kalıntısı bütün sebeplerin...

Bir yabancı olur çıkarım kendime;
Aşinalık hayalleşir uzak bir fikirde...
Ve kül olur umutlar binlerce binlerce kere!

Şimdi

Şimdi ne görüyorsun aynalarda,
Tanıdık mı yüzler, yabancı mı?
Yıllara kafa tuttuğun çağlarda,
Gerçek miydi günler, yoksa rüya mı?

Keşkeler doldurmuş bütün benliği,
Her şey dönülemeyecek kadar arkada.
Zor gelmezdi gözlerine ayrılığın portreleri,
Şimdi çizdiğin baharın ilhamı hangi sır akşamından?

Sahipsiz dudaklarında başıboş kalmış bir tebessüm;
Her dokunuşu ruhumda ayrı cinayet.
Bu gün ölüp düne gömülüşüm,
Şimdi bomboş bir hiçten mi ibaret?

Her geçen gün nedenlerin dergâhında çile dolduruyor,
Muamma olup çıkıyor en basit hallerin.
Benliğe yumruk yumruk çaresizlik çöküyor,
Şimdi neyi eziyorsun bastığın yerde?

Yalnızlığımın Adresi

Kapıların arkasına gizlenmiş bir yalnız adamım;
Dünyadan, hayattan, yaşamaktan uzak..
Yıllarca kaçıp buraya saklandım,
Arayanlar bir gün yine burada bulacak.

Duvarların Ardı

Solmasın elimdeki bu son çiçek,
Burada donsun kalsın zaman, burada.
İçine kapandığım duvarların ardından,
Gözlerim sabahlara kadar nöbet bekleyecek.

Gece Yarısı

Gece yarıları sana ne kadar yakın,
Elimi uzatmam yetecek.
Gözlerim bu sahipsiz karanlıklara alışkın,
Birazdan her şey değişecek.

Karanlık Duygular

Karanlık duyguların etkisinde,
Düşüncelerim öylesine bulanık..
Boş bakışların çok ötesinde,
İçine düştüğüm koyu yalnızlık..

Sarılı her tarafım aldanışlarla,
İçinden çıkmak çok zor..
Belli belirsiz nafile çırpınışlarla,
Aklım iradeyi eline alamıyor.

Kafamda bir sürü lüzumsuzluk,
Oynadığım her oyunda yenildim.
Şimdi kaderimde bir sonsuzluk;
Kaçtıkça içine çekildim..

Kararlarım kapkara bir nokta,
Kimsesiz duvarlara işlemiş.
Huzur artık çok uzakta,
Varsa yoksa bekleyiş bekleyiş..

Düşle Gerçek Arasında

Kapanmasın kapılar yüzüme,
Boynum bükük kalmasın.
Yalvarırım gitme,
Bir sen, bir sen varsın..

Duvarlar üstüme gelir,
Güneş pencerelerden çekilir.
Ruhum korkulara esir,
Cesaret, cesaret ne arasın..

Yorulurum durduğum yerde,
İrkilir dururum her seste.
Kendimi dışarı atmak istesem de,
Dünya dünya, nasıl daralmasın..

Gözlerimi açarım usulca,
Bakışlarım sabit bir tarafta.
Sıkıntılı bir gece yarısında,
Ayın ayın, hatrı kalmasın..

Endişeler içimde dev bir yığın,
Eşyalar konuşamaz ki halimi anlasın.
Cansızlar canlılardan daha yakın,
Ruhum, ruhum hayalde yaşasın..

ifade

-İFADE-

Ötenin Özlemi

Korkular karanlık dünyamdan bir kesit,
Düşüp düşüp ölmeler kâbuslara ait,
Darmadağın ruhum ötenin özleminde,
Zor görünen her şey aslında çok basit..

Siz Görmüyorsunuz

Yüreğim kanıyor siz görmüyorsunuz!
Güldüğüme bakmayın benim..
Çöller ortasındayım aç susuz;
Ha düştüm, ha düşeceğim.

Yüreğim kanıyor siz görmüyorsunuz!
Gecelerim sabaha çıkmayacak gibi..
Teraziler kuruldu ruhum bedenimden ucuz,
Gözlerim sonumu görmeyecek gibi..

Yüreğim kanıyor siz görmüyorsunuz!
Aklım karanlığın tam ortasına atılıvermiş..
Donuk düşüncelerimin üstünde avuç avuç toz,
İnsanın sonu meğer böyle böyle gelirmiş.

Yüreğim kanıyor siz görmüyorsunuz!
Önümde alabildiğine uzanan kipkırli yalnızlık..
Geçmişe ait yarım yamalak bir yüz,
Canından çok sevmelerden sanık..

Sana Doğru

Benim inadıma uzayıp gitse de,
Bu saatler birazdan sona erecek.
Adı konulmamış bilinmedik bir yerde,
Varlığım yokluğunun ayaklarına serilecek.

Mantık Tuzağı

Yarın ne kadar da uzağımda,
Güneş doğmamacasına battı.
Dünya dolusu hayallerim mantık tuzağında,
Tamamı bir avuç gerçeğe aldandı.

Ellerim

Yüzüm belki değişmiş olabilir;
Ellerimden tanırsın beni..
Aradan çok zaman geçmiş de olabilir;
Ellerimden tanırsın beni..

Şehre aldanma. Sokaklara hiç, hiç...
Buralar eskiden böyle deęildi.
Yabancıdır belki sana yüzümdeki sevinç;
Ellerimden tanırsın beni..

Gözlerim de belki aynı sayılır;
Ama çoktan sönmüştür feri..
Dudaklar, saçlar, bakışlar yanıltır;
Ellerimden tanırsın beni..

Terkedilmiş Kimlik

Unutuldum bu şehrin bir ucunda,
Varlığım başımın belası.
Kaderle kavgamın sonucunda,
Elime geçen iki gönül yarası.

Bulutlar benden yağmuru esirgiyor,
Boğazım kuru dudaklarım çatlak.
Terkedilmiş kimliğim niye direniyor?
Sonunda nasıl olsa kaybolacak..

Arta Kalan

Yeni anladım umutlarım çoktan çökmüş,
Geride kalan sadece bir parça ben var..
Düşlerim bu gürültüden ürkmüş,
Şimdi gecelerimde sadece kâbuslar var.

Siluet

Aynalarda bir acayip suret;
Sahibine bile çok yabancı..
Herkes tuhaf gelen bu halet,
Yıllardan miras kalmış bir sancı.

Takip

Bırak peşimi köhne zaman,
Gelme artık peşimden yeter.
Söylenenler koca bir yalan,
Sana göre değil gittiğim yer.

Kesit

Düşüncem yalnızlık yörüngesinde,
Çabalarım hep boşa meyilli.
Aradığım bulmaların ötesinde,
Oysa geldiğim yer, gittiğim yer belli.

Yakın Işıkları

Bir yanım hasret, bir yanım gurbet,
Elimden biraz da teselliler bulunsun.
Güneş battı gözlerim biraz daha sabret,
Yakın ışıkları geceler olsun.

Yürümek bir an için ileri doğru,
Mesafeler depremlerle dolu.
Sallanıp yıkılmak her adımın sonu,
Çakın çivileri dünyalar dursun.

Huzurun etkisinde değişik saatler,
Bir çırpıda gelip geçer.
Yaşanılandan öte ilginç bir yer,
Bırakın insanları hayaller kursun.

Savaş

Akmaya görsün gözümden yaşlar,
Fırtınalar kopmaya başlar.
Yalın kılıç yalnızlık karşısında,
Bitip tükenmez savaşlar..

Her şey kendisiyle barışık,
Yalnız ben benle savaşıyor.
Bedenim artık yenilmeye alışık,
Aklım fikrimden intikam alıyor.

Yalnızlığa Sürgün

Yalnızlığa sürgün çileli gönül,
Ha bugün, ha yarın diyerek ömrü tüketti..
Sevmelerin sonunda vaat edilen ödül,
Yerini bomboş bir hiçe terk etti.

Batan güneş tenimden parça koparır,
Koyu karanlık her günün ötesi.
Yaşamadan bezginim kaç zamandır;
Ama eksilmedi nefretlerin öfkesi.

Kaybolup gideceğim bir akşamüstü,
Sonumu hazırlıyor toprak ve su.
Anılar üzerimde eski bir örtü,
İçimde geçmişe gömülmek korkusu

Nihayetinde..

Nihayetinde bu beden de fani,
Bugün yarın tükenir özlersin.
Dudaklarında silik bir “Hani?..”
Pencerelerden yolumu gözlersin.

Korkularına yenilirsin kimi zaman,
Aklına yağmurlar gelir o hazirandan,
Geliyorum deyip kapıyı çalmadan,
Kâbuslar çöker adımı sayıklarsın

Pencerelerde belirir tozlu bir akşam,
Gözlerinden kayar gider yaşam.
On altı fotoğraf hepsi tastamam,
Bir kış günü onları da yakarsın..

Elinle diktiğin çiçekler solar gider,
Yalnızlığın تنها odalara siner,
Sonunda seni bir tek ölüm bekler,
Düşünür düşünür ağlarsın..

vesaire

-VESAİRE-

Gidiyorum..

Sırtımı dönüp dönüp gidiyorum,
Geride kalanlar bana yabancı.
Yaptığım hatları da biliyorum,
“Hayır asla!” diyen dilim yalancı.

Adına İntihar Dediler

Annesinin kucağından koparılan bir çocuk,
Atılır kupkuru ve soğuk toprağa..
Oysa bilmez çocuk ölmeyi,
Çocuk bilmez savaşın anlamını.
Anne çaresiz ,
Sadece gözyaşları düşer,
Taze mezara..
Ağlar bir gece,
Ağlar sabaha kadar..
Baba ezik elinden bir şey gelmiyor,
Doğduğu ülke,
Başka ellerde,
İnandığı insanlar başka emellerde.

Ağlayamıyor..
Anlayamıyor..
Öpüp son kez annenin yaşlı gözlerinden,
Çıkıp gidiyor..
Gidiyor bin yıllık şehrin en kalabalık yerine.
Herkes herkese yabancı,
Kutsal topraklarda,
Yepyeni bir acı.
Acı hiç bitmemiş,
Her şey eski,
Yalnız acı,
Her dem taptaze..
Tam abisi ve babasının şehit edildiği yerde,
Bakıyor hasretle göndere,
Dalgalanan bayrak yabancı,
Gökyüzü yabancı,
Yeryüzü yabancı..
Kelime-i şahadet getirişini yalnız yakındakiler
duyuyor,
Ama patlayan bombaların sesini herkes..

Çok Uzakta Bir Filistin

Özgürlük neydi,
İnsan hakları neydi?
Hani bir insanlık vardı bir yerlerde,
Merhamet, acıma,
Bir de sevgi vardı.
Şimdi, onların tankları var
Ambulansları bile eziyor,
Bombaları hastaneleri vuruyor..
Çünkü onların ideolojileri var;
Sadece,
Kanla besleniyor..
Senin annen, baban,
Olmasa da olur..
Sen daha anne, baba diyemeden,
Ölsen de olur..
Oysa şehitlere ölü denilmez,
Şehitler ölmez.
Onlar kimseyi öldüremez,
Müslüman ölmez.

Bıkmadan Seni Bekliyor

Gözlerim meçhulün anahtarı,
Gel diyor git diyor..
Yarım yamalak hayaller,
Sonu acıklı filmler,
Gecenin ortasında;
Simsiyah yalnızlık,
Bıkmadan seni bekliyor..

Acısıyla bir ah,
Unutulmuş ıslak bir dudakta.
Bir feryat pusmuş,
Yaralı yüreğin,
Tam ortasına,
Sus diyor konuş diyor..

Adı konulmamış çaresizlikler,
Düşüp bir “Nerdesin?”in ardına,
Kaybolup gitmeler..
Ve apansız,
Haber vermeden,
Kapıyı çalmadan,
Çıkıp gelmeler..
Bıkmadan seni bekliyor..

Yılların bakiyesi bir yığın anı,
Hatırla diyor unut diyor..
Bir park bir havuz,
Ve ortada koskocaman;
Bir kestane ağacı..
Güvercinler ve çocuklar,
Güneşin tam tepede duruşu,
Saatlerin biri beş geçişi,
Ve gözlerim;
Her an ağlamaya hazır,
Ve yüreğim;
Her an kanamaya hazır,
Bıkmadan seni bekliyor..

Aşk Ölürcesine

bir damla huzurun hasretinde gözlerim,
nerde olursa olsun,
nasıl olursa olsun..
her şeye rağmen,
her şeye inat,
bütün sıkıntılardan uzak,
şehirden uzak..
mutluluğa,
sevince yakın.
gök yüzünün en mavisiiyle,
baharın en çiçeklisinde,
denize yakın.
ellerini tutarken,
utangaç ve tedirgin;
alabildiğine sevdalı,
doyasıya tutkun..

gözlerinde takılıp kalacak bakışlarım,
dudakların söyleyecek,
söylemek istediklerimi..
bütün fırtınalar dinecek,
koca okyanuslarda,
balıkçılar rahat çekecek ağlarını,
çocuklar berrak sularda ıslatacak
ayaklarını..
bir tatlı düş gibi,
veya gerçeğe en uzak bir hayal gibi;
sen ve ben,
yalnız ikimiz..
insanlardan kaçarcasına,
göklerde kuşlara özenip
kanat açarcasına,
ve ölürcesine;
apansız,
kuşkulu,
belli belirsiz bir sebeple..

Sen Varsın

Nasıl unutulur ki unut demeyle,
Kurduğum bütün hayallerde sen varsın.
Bitip tükenir mi hiç yazıp çizmeyle,
Sessizce ettiğim sözlerde sen varsın.

Sensiz şu hayatımın büyük bölümü,
Diken diken bin cehennemle örülü.
Şaşırsam da çok zaman gittiğim yönü,
Yorulup durduğum anlarda sen varsın.

Bakınmasın mı sağa sola gözlerim?
Ellerini aramasın mı hiç ellerim?
Varsa Yüce Allah'tan tek bir isteğim,
Candan ettiğim dualarda sen varsın.

Hoşça Kal..

Kendimden geçişim an meselesi,
Halime ancak Mecnun emsal olur.
Binlerce yıllık sevda efsanesi,
Dilden dile yayılır masal olur.

Günlerce aylarca böyle didindim,
Sana çok uzaklardan düş getirdim.
Gecenin bir yarısı işlediğim,
Kirli suçlarım bile yasal olur.

Yavaş yavaş bitiyor umutlarım,
Hep baştan başlar hasret komalarım.
Bir gün olur akarsa gözyaşlarım,
Vuslat küçücük bir ihtimal olur.

Çok yürüdüm kendimi bilemeden,
Üstüme geldi insanlar her yerden.
Bütün gitmelerden payıma düşen,
Sadece kuru bir “hoşça kal” olur.

Çağrı I-II-III-IV

-I-

Sabah olmazsa eğer, akşam olsun,
'Hasret'leri orada bırak da gel.
Eller ayrıldığı yerde buluşsun,
'Küsme'leri orada bırak da gel.

Çok pişmanım itiraf ediyorum,
Bir bilsen şu an neler çekiyorum,
Olmuyor ki sensiz yapamıyorum,
'Kızma'ları orada bırak da gel.

Boş ver kimin olursa olsun dünya,
Tatmin etmiyor ne hayal ne rüya,
"Şimdi gelecek" diyor gönül bu ya,
'Yarın'ları orada bırak da gel.

Hâlâ sende bedenimin yarısı,
Candan bezdirdi bu yürek acısı,
İster cuma istersen cumartesi,
'Pazar'ları orada bırak da gel.

-II-

Yürümeıı bırak kanatlanıp uç,
Yeter artık gelsin mutlu bir sonuç,
Olur ya, belki bendedir asıl suç,
“Haklısın”ları orda bırak da gel.

Sensiz ufkum sabah akşam karanlık,
Yazılmış başa çok zor bu ayrılık,
İşte şu gökyüzü her şeye tanık,
“Suçlusun”ları orda bırak da gel.

Suçluysam ben cezamı çoktan çektim,
Çarptım, böldüm, günü aya ekledim,
Tamam, sana gelmeyi erteledim,
“Ben de”leri orada bırak da gel.

-III-

Kaç gece sabaha kadar düşündüm,
Derler ya, bir değil bin defa öldüm,
İşte karşında bu kadar küçüldüm,
“Daha az”ları orda bırak da gel.

Bilmem hiç mi sızlamaz vicdanın,
Yıllardır özlediğim güzel kadın,
Sonunda ayağına kapandırdın,
“Olmaz”ları orada bırak da gel.

Affetmeye belirli bir tarih ver,
Susma! Suskunluğun ölümden beter,
Yeter artık yeter, bu kadar yeter!
“Daha dur”ları orda bırak da gel.

Daha ne yapayım ben, ne edeyim,
Ayaklar altına düşüp ezildim,
Ne olur bırak inadı sevgilim,
“Düşünmem lazım”ları bırak da gel.

Haydi söyle, dağ mı del diyorsun,
Açık açık söyle ne istiyorsun?
Ne oldu neden böyle birden sustun?
“Tekrar yaparsan..”ları bırak da gel.

Düşünme çok değiştim sen gideli,
Çoktan akıllandı artık o deli.
Tereddüt etme haydi ver elini,
‘Gülmeleri’ orada bırak da gel.

-IV-

Ağlayacağım birazdan bana bak,
Kelimeler yetmiyor zor anlatmak,
Haydi güzelim vur kapıyı tak tak..
“Evde yok”ları orda bırak da gel.

Haftalardır korku dolu geceler,
Ne kadar uzak güneşli seherler,
Onlara neymiş ki, ne diyecekler!
“Gören olursa”ları bırak da gel.

Evim aynı ev, şehir aynı şehir,
Caddeden sapıver ilk sokağa gir.
Sağ tarafında, numara yirmi bir
“Seviyorum”ları dile al da gel

Bina mavi; biraz yeşile kaçık,
Zile basmadan üçüncü kata çık.
Daire on bir kapı zaten açık,
“Ah canım”ları yanına al da gel..

Gazel (Lisan Üzreyim)

Anla artık ben de cihân üzreyim
Dört duvar çevremde mekân üzreyim

Geçmedim aşk dersini “cim”de sıra
Sevgi tahsîlinde cânân üzreyim

Merhamet buldum desem küllî yalan
Diz çöküp huzûrda vicdân üzreyim

Bir yanım boşlukta dolmamış çilem
Gözlerim bağlandı zindân üzreyim

Bûse arzûsuyla yandım bunca yıl
Zülfü geçtim şimdi gerdân üzreyim

Göçtü dünyâm her tarafta titreme
Yerle yeksân sîne tûfân üzreyim

Bende firrât bende hasret bende gam
Ayrılık var serde hicrân üzreyim

Sonu gelmez bir elem sürer gider
Ellerim boş yine ziyân üzreyim

Âh edip sizler gönül gündüz gece
Sarf ederek aklı efgân üzreyim

Hep karanlık gözlerimin gördüğü
Cümle olmuş girye beyân üzreyim

Yetmiyor serbest darılmasın hece
Yaz kalem yaz şimdi dîvân üzreyim

Fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün